

Nasjoner vil ikke tenke

UNDERLIGE ting skjer i verden. Et nytt perspektiv åpner seg. Gamle forestillinger bryter sammen. Demokratiet er på defensiven. Våpen gir ikke lenger noen sikkerhet. Avtaler mister sin mening etter som nye krefter gjør seg gjeldende. Gamle forpliktelser er ingen ting verdtt når man plutselig står overfor nye situasjoner. Den nye frontlinje i verden går mellom de nasjoner som tenker og de nasjoner som ikke vil tenke.

Et folk som står samlet om en idé og har et klart mål, er den største kraft i historien. En idé rykker over grensen uten noen formell krigserklæring. Den gjør mennesker til fanger uten å løse et skudd, og erobrer land mens parlamentene ennå diskuterer. Den kan ikke stanses ved våpen alene. Den kan ikke påvirkes bare ved økonomiske hjelpeaksjoner. Bare en bedre idé, et større mål og en høyere livskraftighet hos ledere og folk kan gi den en ny retning.

Planer alene er ikke nok. Feilen ved mange av dem som lager planer, er at deres tenking ikke står på høyde med dagens situasjoner. De tenker på planer, men glemmer det som er vesentlig dersom der skal skapes et bånd mellom Øst og Vest, mellom sort og hvit, mellom rike og fattige nasjoner. De tenker ikke på å forandre motivene hos menneskene, eller på å forandre de mål som individer og folk lever for. For å gjøre det kreves det en ideologi.

EN norsk fagforeningsleder sa nylig til ledere innen politikk og industri i landet: «Moralsk Opprustnings oppgave er å utstyre statsmenn og folk med en ideologi som gjør det mulig for dem å se hva som foregår i verden. Demokratiene vakler fordi de mangler det ideologis-

Av
Frank N. D. Buchman

ke drivstoff de trenger. Mange av våre statsmenn lider av ideologisk underernæring på et meget fremskredet stadium».

Det er grunnen til at nasjoner som ikke har noen ideologi, blir distansert i sin tenking av dem som har. Og det er grunnen til at menn som har en overlegen ideologi, oppnår resultater der hvor både kommunisme og ikke-kommunisme kommer til kort. Den overlegne ideologi skaper i økende antall en ny type av mennesker med nye motiver, menn som løser problemene.

En av de største aviser i Japan skrev om mitt besøk der nå nylig at jeg var kommet til Tokio på et kritisk tidspunkt. Parlamentet var i forvirring og hadde kjørt seg fast, og splittelsen syntes å være ulegelig. Hvert medlem tok seg uendelig tid for å gå opp å avgi sin stemme — de kalte det for «kugangen». Det skapte skuffelse og raseri. Representantene var oppe til klokken tre og fire om morgenen. Det gikk ut over både søvn og humør. Der trengtes noe nytt. Ledende menn i regjering og opposisjon arrangerte en lunch i parlamentet for meg og de som var med meg, menn og kvinner som lever en forenende ideologi. Medlemmer av regjering og opposisjon uttalte etterpå: «Det var et mirakel. De brakte sunn fornuft hvor det var galskap. Der ble funnet en løsning. Der ble ikke opptøyer. Vi fant en måte til å løse vårt problem, ikke på grunnlag av hva et enkelt parti ville, men på grunnlag av hva

som er rett». Vel, det var ikke jeg som gjorde det. Det var en ideologi som viste sin kraft til å forandre tenkingen hos menn og kvinner i parlamentet. Vårt dypeste problem er mennesket selv. Med en overlegen ideologi kan mennesker bli forvandlet. En ledende bankmann som nylig var Japans ambassadør i Washington, sa: «Moralsk Opprustning er den største kraft i den moralske og åndelige gjenreise av Japan etter krigen». Og statsministeren skriver i avisene: «Når jeg ser for meg scenen i parlamentet, kan jeg ikke la være å lengte etter at Moralsk Opprustnings ånd skal gjennomsyre hvert parlamentsmedlem. Når folket i Japan og folkene i verden lever ut MRA's ånd, da vil vi få virkelig fred».

DA jeg gikk i land i Manilla, var det en stor flokk dokkarbeidere som hilste meg med svære plakater: «Velkommen, Moralsk Opprustning! Arbeidere foren verden!» Det var en uventet velkomsthilsen, men det var den kraftige stemme fra de arbeidere som behersker nasjonenes livsåre fra Manilla til London, fra Hamburg til Sydney, fra New York til Yokohama. Neste morgen spiste en av deres ledere frokost sammen med oss ved presidentens bord. President Magsaysay er en meget god menneskekjenner og vet å ta tingene fra den menneskelige side. Han sa til oss: «De fleste mennesker kommer og lesser problemer på meg. Dere kommer med svar».

Et hvert menneske, kommunist og ikke-kommunist, fra Øst og fra Vest, lytter til menn hvis tenking og liv er preget av en overlegen ideologi.

En engelsk grubearbeider som har arbeidet 30 år i kullgrubene, sier: «Moralsk Opprustning er for menneskets hjerte det som kull er for smel-

teovnen. Den gir det kraft. Vil vi ha mer kull, må vi ha mer Moralsk Opprustning».

KVELDEN før valgene i Italia reiste jeg gjennom Milano. På jernbanestasjonen var det møtt fram et tverrsnitt av hele folket: industriledere, lederen av en stor bedrift sammen med et medlem av bedriftsrådet, landssekretæren for en av de store fagforeningene, og menn og kvinner fra «Lille Stalingrad», hvor kommunistene har makten. Blant dem var også en kommunistisk leder for de 12.000 sporveisarbeidere i Milano. Hans søster, en bitter kommunist, var blitt forvandlet. Hun var blitt en kvinne av en ny revolusjonær type, og hennes bror var blitt grepet av å se hvordan hun var blitt fri for bitterhet og i stand til å skape enhet. Han var alvorlig syk, men sa at han måtte komme på stasjonen for å fortelle meg at han var fast besluttet på å kjempe ved min side. «Jeg ønsker bare å leve for mine barns framtid og Moralsk Opprustnings nye verden», sa han. På stasjonen var også bror av kommunistavisens redaktør. Redaktøren hadde, likesom sporveisarbeideren, funnet denne høyere ideologi. Han fortalte hele byen om det i et 10-siders bilag til sin avis.

Nå bringer han dette svaret ut til de politiske ledere i Europa. Hans kone, hans bror, hans venner og tidligere fiender følger ham. Han innså sin årelange bitterhet mot sin kirke og gjorde det godt igjen. Han er begynt å leve en revolusjonær tro. Han har akseptert den disiplin det er å finne Guds ledelse i meditasjon i steden for å la seg lede av menneskelige lidenskaper og materialisme.

Det er ikke å undres over at Gabriel Marcel, den store katolske filosof, skriver i Figaro: «Moralsk opprustning er et håp — kanskje selve håpet».

NASJONER som ikke vil tenke, utøser blod og penger og skaper bitterhet og ulykke. Men mennesker som tenker,,

har en større statsmannskunst. Jeg har nettopp hørt fra Mohammed Masmoudi, finansministeren i Tunis. Han sier: «Hvis det ikke hadde vært for Moralsk Opprustning, ville vårt land ha vært midt oppe i en nådeløs krig».

Tenk på Marokko. Det uventede skjedde. En ung lidenskapelig ung leder omtalte sin store motstander som djevelen i egen person. En mann som kunne den kunst å møte sine medmenneskers behov, snakket med denne unge lederen. Han besluttet seg til å lytte, ikke til hatets eller fordømmens stemme, men til den stille, lille stemme som sa: «Du er så nær Gud som du er nær det menneske du står fjernest». I angst og beven gikk han for å møte den gamle statsmann som han hadde kalt djevelen. Han ba om tilgivelse, ikke for sine meninger, men for sitt hat. Selv riktige meninger kan bli en negativ kraft når de blir brukt av et sinn fylt av fordom eller av menn og nasjoner som ikke tenker. Den gamle mannen slo armene om ham og ga ham dypt beveget sin tilgivelse, og to dager senere forandret han offentlig sin politikk og samlet folket om en ny kurs. I dag er Marokko uavhengig og finner sin retning.

Hvem er de menn i Frankrike som vil anvende denne nye og effektive metode overfor Algerie — før det er for sent?

STATSMINISTER U Nu i Burma har uttrykt sin takknemlighet for det nye mål som denne ideologi har gitt studentene i Burma. Universitetets rektor sa: «Moralsk Opprustning er et trylleord ved Rangoon Universitet». U Nu talte til meg om det universelle budskap verden trenger og som kan fjerne mistankene i Øst og gjenreise

den moralske rettskaffenhet i Vest.

New Times of Burma uttalte: «Moralsk Opprustning er faktisk den eneste farbare vei ut av den hengemyr som mennesket har brakt seg selv opp i».

Menn som U Nu og de andre statsmenn i Asia som jeg har talt med i de siste uker, erkjenner klarere enn mange ledere i Vesten at vi i dag må la ideologien komme først i folkenes anliggender.

En kjent amerikansk vitenskapsmann uttaler: «Jeg har sett nok av det vi kaller «toppleidelse» i Washington til å vite at det ideologiske svar ikke vil komme fra et papir utarbeidet i et administrasjonskontor. Det vil ikke komme fra et regjeringsdekret. Det vil komme fra enkelte mennesker, fra ditt og mitt hjerte. Feilen ligger hos oss, og svaret vil ikke komme uten at vi blir annerledes».

Kommunist og ikke-kommunist har en grunnleggende svakhet felles; de skaper ikke en ny mennesketype.* Derfor mangler de begge det ene som er avgjørende for å skape en ny verden. Men der finnes en overlegen ideologi som gir mennesker nye motiver, ny karakter. Den er effektiv. Det er en ny tenking som skapes ved at mennesker lever etter absolutte moralske normer, absolutt ærlighet, renhet uselviskhet og kjærlighet.

Med denne ideologi vil nasjonene begynne å tenke. De vil løse alle sine problemer. Familier vil bli forenet. Ungdommen vil finne et livsmål som er mer dynamisk og tvingende enn løshet.

Dette er den nye statsmannskunst, en livsvarig forpliktelse, sterk nok til å forvandle hele verdens tenking, livsform og dristighet. Dette er framtiden for alle mennesker overalt. Dette er normalt liv.

For et år siden i Amerika startet Dr. Buchman Moralsk Opprustnings verdens-aksjon med det ideologiske skuespill «Øya som forsvinner» til 30 land i Asia, Afrika og Europa, og han har selv nettopp besøkt Japan, Taiwan, Filippinene, Viet Nam, Thailand og Burma etter innbydelse fra disse lands regjeringer.